د قرآن نور

پنځلسم جز – درس 152 : سورة الكهف 27-44

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَاتْلُ	مَا	أُوحِيَ	إِلَيْكَ	مِن كِتَابِ	رَبِّكَ	لَا
ت ل و		و ح ي		ك ت ب	ر ب ب	
او تلاوت اوکړه/ اولوله	څه چه	وحی شوی ده	طرفته ستا	د کتاب نه	ستا د رب	نه شی
مُبَدِّلَ	لِكَلِمَاتِهِ	وَلَن	تَجِدَ	مِن دُونِهِ	مُلْتَحَدًا﴿٢٧﴾	
ب د ل	ك ل م		و ج د	د و ن	ل ح د	
څوک بدلولے	د هغه کلمات	او هیڅ کله نه	ته به اوموے	د هغه نه سوا	څه پناه ګاه	

وَاصْبِرْ	نَفْسَكَ	مَعَ	الَّذِينَ	يَدْعُونَ	رَبَّهُم	بِالْغَدَاةِ	وَالْعَشِيِّ
ص ب ر	ن ف س			د ع و	ر ب ب	غ د و	ع ش و
او منع کړه	خپل نفس	سره	د هغه خلقو	چه هغوئ بلی	خپل رب	سحر	او ماښام
يُرِيدُونَ	وَجْهَهُ	وَلَا	تَعْدُ	عَيْنَاكَ	عَنْهُمْ	تُرِيدُ	
ر و د	و ج ه		ع د و	ع ي ن		ر و د	
هغوئ غواړی	مخ د هغه	او مه	ته ګرځوه	خپلی دواړه سترګے	د هغوئ نه	ته غواړے	
زِينَةَ	الْحَيَاةِ الدُّنْيَا	وَلَا	تُطِعْ	مَنْ	أَغْفَلْنَا	قَلْبَهُ	
ز ي ن	ح ي ي / د ن و		ط و ع		غ ف ل	ق ل ب	
زینت	د دنیا د ژوند	او مه	ته اطاعت کوه	د هغه چه	غافل کړے دے مونږ	ذړه د هغه	
عَن ذِكْرِنَا	وَاتَّبَعَ	هَوَاهُ	وَكَانَ	أَمْرُهُ	فُرُطًا﴿٢٨﴾		
ذ ك ر	ت ب ع	ه و ي	ك و ن	أ م ر	ف ر ط		
د خپل ذکر نه	او هغه اتباع اوکړه	د خپل خواهش	او ده	معامله د هغه	د حد نه زیاته		

وَقُلِ	الْحَقُّ	مِن رَّبِّكُمْ	فَمَن	شَاءَ	فَلْيُؤْمِن
ق و ل	ح ق ق	ر ب ب		ش ي أ	أ م ن
او اووایه	حق	ستاسو د رب د طرفه دے	چه څوک	غواړی	پس پکار ده چه هغه ایمان راواوړی

د قرآن نور

پنځلسم جز – درس 152 : سورة الكهف – 27-44

وَمَن	شَاءَ	فَلْيَكْفُرْ ۚ	إِنَّا	أَعْتَدْنَا
	ش ي أ	ك ف ر		ع ت د
او چه څوک	غواړي	نو پکار ده چه هغه کفر اوکړي	بے شکه مونږ	تیار کړے دے مونږ

لِلظَّالِمِينَ	نَارًا	أَحَاطَ	بِهِمْ	سُرَادِقُهَا ۚ	وَإِن	يَسْتَغِيثُوا
ظ ل م	ن و ر	ح و ط		س ر د ق		غ و ث
د ظالمانو دپاره	داسے اور	ګیر به کړی	هغوئ	دیوالونه د هغ	او که چرے	هغوئ فریاد کوی

يُغَاثُوا	بِمَاءٍ	كَالْمُهْلِ	يَشْوِي	الْوُجُوهَ ۚ	بِئْسَ
غ و ث	م و ه	م ه ل	ش و ي	و ج ه	ب أ س
فریاد به ئې اوریدے شي	سره د اوبۀ	په شان د ویلې شوی تانبې	چه وریتوی به	مخونه	خومره بد دی

الشَّرَابُ	وَسَاءَتْ	مُرْتَفَقًا ﴿٢٩﴾
ش ر ب	س و أ	ر ف ق
څکل	او خومره بد دے	ځائے د آرام

إِنَّ	الَّذِينَ	آمَنُوا	وَعَمِلُوا	الصَّالِحَاتِ	إِنَّا
		أ م ن	ع م ل	ص ل ح	
بے شکه	هغوئ چا چه	ایمان راوړو	او هغوئ عمل اوکړو	نیک	بے شکه مونږ

لَا نُضِيعُ	أَجْرَ	مَنْ	أَحْسَنَ	عَمَلًا ﴿٣٠﴾
ض ي ع	أ ج ر		ح س ن	ع م ل
نه مونږ ضائع کوؤ	اجر	چا چه	ښه کړے وی	عمل

أُولَٰئِكَ	لَهُمْ	جَنَّاتُ	عَدْنٍ	تَجْرِي	مِن تَحْتِهِمُ	الْأَنْهَارُ
		ج ن ن		ج ر ي	ت ح ت	ن ه ر
هم دغه خلق دی	د هغوئ دپاره	باغونه دی	د همیشه	بهیږی به	د هغې د لاندِ نه	نهرونه

يُحَلَّوْنَ	فِيهَا	مِنْ أَسَاوِرَ	مِن ذَهَبٍ	وَيَلْبَسُونَ	ثِيَابًا	خُضْرًا
ح ل ي		س و ر	ذ ه ب	ل ب س	ث و ب	خ ض ر
هغوئ ته به واچولے شي	په هغې کښې	د بنګړو نه	د سرو ذرو	او هغوئ به اغوندی	جامې	شنې

مِّن سُندُسٍ	وَإِسْتَبْرَقٍ	مُّتَّكِئِينَ	فِيهَا	عَلَى الْأَرَائِكِ ۚ
		و ك أ		أ ر ك
د نرۍ ريښمو	او د غټو ريښمو	تكيه ګانې به لګيدلې وى	په هغې كښې	په تختونو باندِ

نِعْمَ	الثَّوَابُ	وَحَسُنَتْ	مُرْتَفَقًا ﴿٣١﴾
ن ع ك	ث و ب	ح س ن	ر ف ق
ښومره ښه ده	بدله	او ښومره ښه دے	ځائ د آرام

وَاضْرِبْ	لَهُم	مَّثَلًا	رَّجُلَيْنِ	جَعَلْنَا	لِأَحَدِهِمَا	جَنَّتَيْنِ
ض ر ب		م ث ل	ر ج ل	ج ع ل	أ ح د	ج ن ن
او بيان كړه	د هغوئ دپاره	يو مثال	د دوؤ سړو	جوړ كړل مونږ	په دے دوانړو كښې يو له	دوه باغونه

مِنْ أَعْنَابٍ	وَحَفَفْنَاهُمَا	بِنَخْلٍ	وَجَعَلْنَا
ع ن ب	ح ف ف	ن خ ل	ج ع ل
د انګورو	او ګير كړل ادا دوانړه مونږ	د كجورو د اونو سره	او جوړ كړل مونږ

بَيْنَهُمَا	زَرْعًا ﴿٣٢﴾
ب ي ن	ز ر ع
په مينځ كښې د دے دوانړو	پټى

كِلْتَا	الْجَنَّتَيْنِ	آتَتْ	أُكُلَهَا	وَلَمْ	تَظْلِم	مِّنْهُ	شَيْئًا ۚ
ك ل و	ج ن ن	أ ت ي	أ ك ل		ظ ل م		ش ي أ
دوانړو	باغونو به	وركوله	ميوه خپله	او نه	كمے اوكړو	په هغې كښې	هيڅ هم

وَفَجَّرْنَا	خِلَالَهُمَا	نَهَرًا ﴿٣٣﴾
ف ج ر	خ ل ل	ن ه ر
او روان كړو مونږ	د دے دوانړو په مينځ كښې	يو نهر

وَكَانَ	لَهُ	ثَمَرٌ	فَقَالَ	لِصَاحِبِهِ	وَهُوَ
ك و ن		ث م ر	ق و ل	ص ح ب	
او وه	د هغه دپاره	ميوه	نو هغه اوويل	خپل ملګرى ته	په دے حال كښې چه هغه

يُحَاوِرُهُ	أَنَا	أَكْثَرُ	مِنكَ	مَالًا	وَأَعَزُّ	نَفَرًا﴿٣٤﴾
ح و ر		ك ث ر		م و ل	ع ز ز	ن ف ر
د هغه سره ئې خبرې کولې	څه	زیات یم	ستا نه	په مال کښ	او زیات عزت والا یم	په خاندان کښ

وَدَخَلَ	جَنَّتَهُ	وَهُوَ	ظَالِمٌ	لِّنَفْسِهِ
د خ ل	ج ن ن		ظ ل م	ن ف س
او هغه داخل شو	په خپل باغ کښ	په دے حال کښ چه هغه	ظلم کولو والا وو	په خپل ځان

قَالَ	مَا	أَظُنُّ	أَن	تَبِيدَ	هَـٰذِهِ	أَبَدًا﴿٣٥﴾
ق و ل		ظ ن ن		ب ي د		أ ب د
هغه اووئیل	نه	څه ګمان کوم	چه	برباد به شی	دا (باغ)	هیڅ کله نه

وَمَا	أَظُنُّ	السَّاعَةَ	قَائِمَةً	وَلَئِن	رُّدِدتُّ
	ظ ن ن	س و ع	ق و م		ر د د
او نه	څه ګمان کوم چه	قیامت	قائمیدو والا دے	او البته که چرے	څه واپس شوم

إِلَىٰ رَبِّي	لَأَجِدَنَّ	خَيْرًا	مِّنْهَا	مُنقَلَبًا﴿٣٦﴾
ر ب ب	و ج د	خ ي ر		ق ل ب
طرفته د خپل رب	البته ماته به ضرور ملاؤ شی	بهتر	د دے نه	انجام

قَالَ	لَهُ	صَاحِبُهُ	وَهُوَ	يُحَاوِرُهُ
ق و ل		ص ح ب		ح و ر
اووئیل	هغه ته	د هغه ملګری	په دے حال کښ چه هغه	هغه د هغه سره خبرې کولې

أَكَفَرْتَ	بِالَّذِي	خَلَقَكَ	مِن تُرَابٍ	ثُمَّ	مِن نُّطْفَةٍ	ثُمَّ
ك ف ر		خ ل ق	ت ر ب		ن ط ف	
آیا انکار کوے ته	د هغه چا نه چا چه	پیدا کړے یے ته	د خاورې نه	بیا	د نطفې نه	بیا ئې

سَوَّاكَ	رَجُلًا﴿٣٧﴾
س و ي	ر ج ل
ته پوره جوړ کړے	یو سړے

لَّـٰكِنَّا	هُوَ	اللَّهُ	رَبِّي	وَلَا	أُشْرِكُ	بِرَبِّي	أَحَدًا﴿٣٨﴾
		أ ل ه	ر ب ب		ش ر ك	ر ب ب	أ ح د
ليکن	هغه	الله	رب دې ځما	او نه	څه شريکوم	سره د خپل رب	يو تن

وَلَوْلَا	إِذْ	دَخَلْتَ	جَنَّتَكَ	قُلْتَ	مَا	شَاءَ	اللَّهُ
		د خ ل	ج ن ن	ق و ل		ش ي أ	أ ل ه
او ولی نه	چه کله	داخل شوې ته	په خپل باغ کښ	اووئيل تا	څه چه	غواړی	الله تعالی
لَا قُوَّةَ	إِلَّا	بِاللَّهِ	إِن	تَرَنِ	أَنَا	أَقَلَّ	مِنكَ
ق و ي		أ ل ه		ر أ ي		ق ل ل	
نشته څه قوت	سوائے	د الله نه	که چرے	ته وينې ما	چه څه	کمتر يم	ستا نه
مَالًا				وَوَلَدًا﴿٣٩﴾			
م و ل				و ل د			
په مال کښ				او اولاد کښ			

فَعَسَىٰ	رَبِّي	أَن	يُؤْتِيَنِ	خَيْرًا	مِّن جَنَّتِكَ	وَيُرْسِلَ
ع س ي	ر ب ب		أ ت ي	خ ي ر	ج ن ن	ر س ل
نو اميد دې	ځما رب	چه	هغه به راکړی ماله	بهتر	ستا د باغ نه	او هغه به راوليږی
عَلَيْهَا	حُسْبَانًا	مِّنَ السَّمَاءِ	فَتُصْبِحَ	صَعِيدًا	زَلَقًا﴿٤٠﴾	
	ح س ب	س م و	ص ب ح	ص ع د	ز ل ق	
په دې باندِ	څه عذاب	د آسمان نه	نو هغه به شی	ميدان	صفا	

أَوْ	يُصْبِحَ	مَاؤُهَا	غَوْرًا	فَلَن	تَسْتَطِيعَ	لَهُ
	ص ب ح		غ و ر		ط و ع	
يا	شی	اوبه د هغې	جوړے / ښکته	نو هيڅ کله نه	ته استطاعت لرې / ته طاقت لرې	د دې
طَلَبًا﴿٤١﴾						
ط ل ب						
د تلاش کولو						

وَأُحِيطَ	بِثَمَرِهِ	فَأَصْبَحَ	يُقَلِّبُ	كَفَّيْهِ	عَلَىٰ	مَا
ح و ط	ث م ر	ص ب ح	ق ل ب	ك ف ف		
اوګير شوه	ميوه د هغې	پس چه هغه سحر کړو	هغه به مروړل	خپل دوانړه لاسونه	په	چه

أَنفَقَ	فِيهَا	وَهِيَ	خَاوِيَةٌ	عَلَىٰ عُرُوشِهَا
ن ف ق			خ و ي	ع ر ش
هغه خرچ کړی وو	په هغې کښ	او هغه (باغ)	شکته غورزيدلې وو	په خپلو چتونو باندې

وَيَقُولُ	يَا لَيْتَنِي	لَمْ	أُشْرِكْ	بِرَبِّي	أَحَدًا ﴿٤٢﴾
ق و ل			ش ر ك	ر ب ب	أ ح د
او هغه اووئيل	اے کاش چه ما	نه وے	ما شريک کړے	د خپل رب سره	يو تن

وَلَمْ	تَكُن	لَّهُ	فِئَةٌ	يَنصُرُونَهُ	مِن دُونِ	اللَّهِ
	ك و ن		ف أ ي	ن ص ر	د و ن	أ ل ه
او نه	وو	د هغه دپاره	يو جماعت/ يوه ډله	چه د هغه مدد ئې کړے وے	سوائے	د الله نه

وَمَا	كَانَ	مُنتَصِرًا ﴿٤٣﴾
	ك و ن	ن ص ر
او نه	وو هغه	مدد کولو والا (د خپل ځان)

هُنَالِكَ	الْوَلَايَةُ	لِلَّهِ	الْحَقِّ	هُوَ	خَيْرٌ
و ل ي	و ل ي	أ ل ه	ح ق ق		خ ي ر
هلته	ټول اختيار	هم د الله دپاره دے	چه هغه ريشتينے دے	هغه	بهتر دے

ثَوَابًا	وَخَيْرٌ	عُقْبًا ﴿٤٤﴾
ث و ب	خ ي ر	ع ق ب
په بدله (ورکولو کښ)	او بهتر دے	د انجام په لحاظ سره